

РЕШЕНИЕ

№ 5442

гр. София, 16.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 27.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **11557** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и Наредба № 29 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013г., издадена от министъра на земеделието и храните (по долу Наредба № 29).

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище [населено място], общ. П. срещу Заповед № 03 – РД/2505 от 08.11.2011г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, с която е отказано да бъде финансирано заявление за подпомагане ид. № 01/312/01167 на жалбоподателя по мярка за подпомагане 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия”, поради недостатъчен бюджет по мярката на основание чл. 29 ал. 1 т. 4 от Наредба № 29 от 11.08.2008г.

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради неправилното приложение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че заявлението му за подпомагане е подадено на 15.09.2009г. в указаните срокове и е изпълнил всички изисквания и е приложил всички изискващи се документи. Твърди, че повече от една година в нарушение на законовите изисквания не му е изпратено съобщение дали неговото предложение отговаря на изискванията. Твърди, че чак на 12.08.2011г. е получил съобщение да отстрани нередовности в проекта, като по този начин е

възпрепятстван да участва във втория прием на заявления. Иска оспорената заповед да бъде отменена. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“, чрез процесуалния си представител юрк. Г., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а постановеният отказ е извършен законосъобразно, в съответствие със закона и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

По делото е представено придружително писмо за изпращане на оспорената заповед до жалбоподателя, но не са представени доказателства за това кога оспорената заповед и придружителното писмо са връчени на жалбоподателя, което е в тежест за доказване от административния орган, поради което настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна - адресат на акта, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заповед № 01 – РД/714 от 27.04.2009г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ са определени три периода на прием на заявления по мярка 312 за 2009г. с определени начална и крайна дата на приема, а именно: първи прием – до 13.05.2009г., втори – от 01.07.2009г. до 08.09.2009г., но не по – рано от 14.05.2009г., трети – от 12.10.2009г. до 15.12.2009г., но не по – рано от 08.09.2009г. Със заповед № 01 – РД/1289 от 31.08.2009г. е изменена заповед № 01 – РД/714 от 27.04.2009г., като крайният срок за втория прием на заявления е променен до 15.09.2009г.

Жалбоподателят в настоящото производство е подал заявление ид. № 01/312/01167 от 15.09.2009г. в 18,18,28 ч. за подпомагане по мярка 312 ”Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия” за оборудване на S. и W. център в [населено място], т.е. във втория прием на заявления. Към посоченото заявление са представени другите изискващи се придружаващи документи. По делото е представена таблица за оценка на предложението на жалбоподателя, от която е видно, че предложението е оценено с 30 т., като датата на оценката е нечетлива, четлива е само годината, а именно оценката е извършена 2011г., като между страните по делото не се спори, че предложението на жалбоподателя е одобрено за финансиране.

По представена докладна записка изх. № 03 – 0416/9103 от 08.11.2011г. се установява, че към момента на издаване на докладната записка средства по негарантирания бюджет по мярка 312 за втория прием от 01.07.2009г. до 15.09.2009г. са изчерпани. Поради това посочва, че заявленията за подпомагане по приложено към докладната приложение № 1, в което е включен и жалбоподателя, следва да бъдат отхвърлени на основание чл. 29 ал. 1 т. 4 от Наредба № 29 от 11.08.2008г.

Въз основа на подаденото заявление и установения недостатъчен бюджет от негарантирания фонд по мярка 312 е издадена оспорената в това производство заповед.

По делото е приета и изслушана съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна компетентност и при направени съответни проверки, от която се установява, че действително и към момента на издаване на оспорената заповед не е бил наличен бюджет по мярка 312 извън гарантирания фонд. От заключението на вещото лице се

установява, че общия бюджет по мярка 312 за визирания период е 59 657 965 лв., а са подадени заявления на стойност 106 928 695 лв.. Установява се, че заявлението на жалбоподателя е класирано на 307 място с 30 т., подадено на 15.09.2009г. в 18,18,28 часа. Установява се, че последното заявление, което е финансирано, е с № 304 също класирано с 30 т. и подадено на 15.09.2009г. в 13,38,04 часа.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по изложените по – долу съображения.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспореният административен акт е издаден и при правилното приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно разпоредбата на чл. 29 ал. 1 т. 4 от Наредба № 29 от 2008г. Заявлението за подпомагане може да получи пълен или частичен отказ за финансиране в случай на недостатъчен бюджет по мярката, като именно това е основанието за издаването на оспорената заповед.

На второ място от събраните по делото доказателства, включително приетата и неоспорена от страните съдебно – счетоводна експертиза се установи, че към момента на издаване на оспорената заповед – 08.11.2011г. не е бил наличен бюджет от фонда по мярка 312, който е относим към заявлението на жалбоподателя. Видно от събраните по делото доказателства обаче, включително от неоспорената СТЕ е, че класирането на заявленията е извършено по определените им точки и в низходящ ред и съобразно датата и часа на подаването им, а именно от СТЕ се установява, че последното финансирано е заявление с № 304 подадено на 15.09.2009г. в 13,38,04 часа, а това на жалбоподателя е от 15.09.2009г. в 18,18,28 часа.

На следващо място неоснователно е възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради това, че е допуснато забавено произнасяне от органа по неговото заявление, от което се е стигнало до изчерпване на бюджета. Видно от изложеното по – горе некласирането на заявлението на жалбоподателя се дължи на факта на по – късното подаване на заявлението, като при достигането на номера на заявлението на жалбоподателя бюджета по мярката е бил вече изчерпан. Това възражение е неоснователно и поради това, че срокът за произнасяне на административния орган по чл. 27 ал. 1 т. 2 от Наредба № 29 от 2008г. е инструктивен, а не задължителен за административния орган. Освен това при произнасяне на органа в установения в Наредбата инструктивен срок, което в случая е безспорно, за жалбоподателя е възникнала възможността да оспори мълчалив отказ на административния орган. Възможност, от която жалбоподателят не се е възползвал. Въз основа на горното настоящият състав намира, че неспазването на инструктивния срок за произнасяне е действително нарушение, но не от категорията на съществените, тъй като не се е отразило на възможността на жалбоподателя да се защити, както и на класирането на неговото заявление.

На последно място съобразно чл. 30 ал. 1 от Наредба № 29 от 2008г. в редакцията ѝ от ДВ бр. 37 в сила от 18.05.2010г. „Когато сумата на исканата финансова помощ по

предложените за разглеждане заявления за подпомагане надхвърля наличния бюджет по мярката, определен в заповедта по [чл. 25, ал. 1](#), заявленията за подпомагане, класирани съгласно критериите за оценка по [чл. 27, ал. 2, т. 2](#), се одобряват в низходящ ред, до размера, определен в заповедта”. Разпоредбата на чл. 30 ал. 1 от Наредба № 29 от 2008г. в редакцията ѝ от ДВ бр. 76 от 2008г., меродавна към момента на подаване на заявлението от жалбоподателя от Наредба № 29 от 2008г. за одобряване или отказ за одобряване на заявленията гласи: „Когато сумата на исканата финансова помощ по предложените за разглеждане заявления за подпомагане надхвърля наличния бюджет по мярката, заявленията за подпомагане, класирани съгласно критериите за оценка по чл. 27, ал. 2, т. 2, се одобряват в низходящ ред”. Видно от цитираните текстове в двете редакции на чл. 30 ал. 1 (тази от 2010г. и тази от 2008г.) има една разлика. В редакцията от 2010г. е добавено, че заявленията се одобряват в низходящ ред „до размера одобрен в заповедта”, с която са определени периодите за прием. В разпоредбата на чл. 30 ал. 1 в редакцията ѝ от 2008г. такова изискване няма и съответно одобрените заявления, за които е прието, че отговарят на критериите, остават да „чакат” в реда на класирането си докато по съответната мярка е наличен бюджет. В конкретния случай ако заявлението на жалбоподателя, подадено на 15.09.2009г., е било оценено и класирано своевременно, а именно в тримесечния инструктивен срок по чл. 27 ал. 1 т. 2 от Наредба № 29 от 2008г. в редакцията ѝ от ДВ бр. 76 от 2008г., действал към момента на подаване на заявлението, то жалбоподателят би попаднал в класираните кандидати, изчакващи наличен бюджет по мярката. Видно от събраните по делото доказателства и представения лист за оценка, предложението на жалбоподателя е било оценено в 2011г. при действието обаче на новата редакция на чл. 30 ал. 1 от Наредба № 29. Съгласно чл. 142 ал. 1 от АПК „Съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му”. В тази връзка настоящият състав намира, че законосъобразно административният орган е приложил разпоредбата на чл. 30 ал. 1 от Наредба № 29 от 2008г. в редакцията ѝ към ДВ бр. 37 от 2010г. в сила от 18.05.2010г. и във връзка с чл. 29 ал. 1 т. 4 от Наредба № 29 законосъобразно е постановил оспорената заповед, с която е отказал финансиране. Това е така, тъй като по делото безспорно беше доказано с приетата и неоспорена СТЕ, че към момента на издаване на оспорената заповед е бил изчерпан бюджета по мярката, до размера определен в Заповед № 01 – РД/714 от 17.04.2009г., изменена със заповед № 01 – РД/1289 от 31.08.2009г., която именно е заповедта по чл. 30 ал. 1 от Наредба № 29.

Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена при правилното приложение на материалния закона и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Намира и че установеното нарушение неспазването на инструктивния срок за произнасяне на органа не е от категорията на съществени такива, които водят до незаконосъобразност на оспорената заповед, както по изложените по – горе аргументи, така и поради това, че в този случай за жалбоподателя е съществувала възможност да се защити срещу бездействието на административния орган – произнасянето в срок – по пътя на оспорване на мълчалив отказ, но той не се е възползвал от тази си възможност.

Поради горното съдът намира, че оспорената в това производство заповед № 03 – РД/2505 от 08.11.2011г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, е законосъобразна – издадена без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на

материалния закон и като такава следва да бъде оставена в сила, а жалбата следва да бъде отхвърлена.

По направеното искане за присъждане на разноските с оглед резултата от делото и на основание чл. 143 ал. 4 от АПК, настоящият състав намира, че искането на ответника следва да бъде уважено, а искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно и не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] със седалище [населено място], общ. П. срещу Заповед № 03 – РД/2505 от 08.11.2011г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, с която е отказано да бъде финансирано заявление за подпомагане ид. № 01/312/01167 на жалбоподателя по мярка за подпомагане 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия”, поради недостатъчен бюджет по мярката на основание чл. 29 ал. 1 т. 4 от Наредба № 29 от 11.08.2008г.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище [населено място] да заплати на ДФ „Земеделие” сума в размер на 450 (четиристотин и петдесет) лв., разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: